

Zala-Somogyi Közlöny.

Ismeretterjesztő lap

szépirodalom, kereskedelem, ipar, gazdaság, tudomány és művészet köréből. A somogy megyei gazdasági egyesület hivatalos lapja.

<p>Megjelen: Minden hó 1-én, 10-én, és 20-án egyszerűen.</p> <p>Szerkesztői iroda és kiadó hivatal: WAJDITS JÓZSEF könyvkereskedőben.</p>	<p>Előfizetési feltételek: Helyben háshöz fordítással és vidékre postán küldve: Egyszerűen: 6 ft. — kr. Fél évre: 30 — Évesre: 50 —</p>	<p>Hirdetések: A hat hasábos petitúrárt 1-est: 7 kr. 2-est: 6 és minden további beiktatásért 6 kr. Déljegyű minden egyes beiktatásért 30 kr. A „Nyitjű kren” egy petit sor beiktatás díja 10 kr.</p>	<p>Előfizetési pénzek és hirdetések: nyugvintára a lap s melléklet tartalmát: Helyi Közlekedési és valamint vidéki levelek, bérletekre a kiadónál különböző: NAGYKANIZSA</p>
---	--	---	---

A nagy-kanizsai főgymnasium ügyében.

Zalamegyében a Nagy-Kanizsa városi hatóság az összes képviselőséggel egyetértve, az 1864. évi márczius 20-n tartott nagygyűlésének kifolyásából mult 1865-iki évben elhatározta, hogy a város, közeli vidéke, saját és szomszéd megyéje, egy nemkülönbön lőn szerzett rokon Horváthország lakóinak, társág értelemben véve, az összes hazai érdeke tekintetéből a Nagy-Kanizsán létező algymsnasiumot főgymnasiummá emelje.

Es ügyben a közöbajtás megszilárdulván, egy kilenc tagból álló oly szűk-körű gymnasialis bizottmány állított fel, mely hazafias kötelességének ismeri a mondott ügyet „nemzeti kincs” becsé alatt dicsősen megvédeni.

Az érintett ügynek biztos megvédettségéért mindenek előlt költségzámítást tőn, smiután ennek nyomán kitűnt, hogy 150,000 oszt. forint alapítékére van szükség a nm. m. kir. Holytartótanácsb. Helyt. be kérvényt, engedélyt nyarendő a mondott összegnek adakozás útján leendő megszerezhetésére.

E kérvény nem maradván siker nélkül, az engedély 1865. évi szeptember hó 9-én 54123. szám alatt csakugyan kegyesen megadatott, melyben megengedték:

„hogy a kitűzött ozél előrhetebe tekintetből Zalamegye határain belül aláírás útján adakozások gyűjtessenek, az ország-többi-megyékben a czéla a pénzügyítés nem aláírás ívek kiállítását által, hanem vagy Zalamegye közönsége vagy a gymnasialis bizottmány részéről az egyes személyekhez intézendő írásbeli felhívás útján levőn csak eszközölhető.”

150,000 forintból álló alapítékének megszerzéséről van ugyan a szó! mint oly összegről, mely épen nem esekély, s bessorzása is óriási feladat, mégis mindemellett a gymnasialis bizottmány nem eszéken reményében és erősen hiszi, hogy akarat, — egyetértés, — szorgalom, — s kitartással ozélt érend.

Es azon körülmény, mely szükségessé tette, hogy a gymnasialis bizottmány adakozások gyűjtésével kezdje meg az alapítéke megszerzését, a buzgó hazafiak közreműködésével ama reményben, hogy szerencsés leendő mintán az ügy közösen tudvő, közösen hasznos és közösen szükségese is.

Az albizottmány a főbizottmánnyal egyetértve nagyon tüzetesen működik. Tekintve az ügy nagyszerűségét, az ennek kivitelére megkívántató írászót munkálatot nyilvánosságra azért nem hozta az idég működése eredményét, mert az ügy körül teendők még mindig újabbnál újabb módosításokon mennek keresztül, és igen helyesen, mert csak is ovatos előintézkedések vezetnek a kitűzött czélhoz. 150,000 ft alapítéke megszerzéséről van a szó, mint oly

nagy összegről, melyet a jelen kor nyomasztó helyzetében épen nem könnyű halomra gyűjteni

Majd alig van úgy, mely a megyét jobban érdekelheti a főgymnasium létrehozatalánál, és méltán, mert Zala, és Somogy, de a Muraköz is egész Varsadig, hiányával van egy ily főtanodának, tehát mondhatni: hogy három megye szenvedni ennek hiányát és épen Zalamegye az, mely középelt áll, egy világhírű pályaudvarral.

Ezekből véleményezhetni, hogy a gymnasialis bizottmány épen nem alpnélkül tette magáévá az ügyet, nem saját érdeke ébreszté tevékenységre lelke erőtehetségét, hanem a közügy iránti buzgó szeretete.

Ugy hiszi a bizottmány, ha a megyében minden fejre 50 krajczár számítotték, (mert 300,000 lélekszám lakja) nem is kellenék a megyéből kiemennie adományért, a mégis kikerülne a 150,000 ft. Lezármitva a szegényeket, hozzázármitva a somnásabb adakozókat, egyre menne ki a dolog, vagyis arra, hogy jó karant és készség mellett a főgymnasium legközelebb egy év alatt létre jöhatne.

Nem marad ezáltal egyéb hátra, mint hazafias tisztelettel arra kérni a tanügy iránt buzgó szeretettel viseltetshazaafakat, legyenek szivesek mint nagyon is közös és üdvös ügyben a legforróbb részvételt segédkezést nyújtani a gymnasialis bizottmánynak leginkább akkor, majd midőn az áldozat hozatalon fordul meg a kérdés, az az, midőn a bizottmány küldöttjei előnke terjesztendik az aláírás ívet.

TERSÁNCZKY.

Közegészségi ügy.

(A fonalócokor ügyében.) Ügyfeleink Bakod és Szabadföldi tudor urak, mint eről személyesen is alkalmunk volt meggyőződni, egy patkányban trichinákat fedeztek fel. — Más több példányban mit sem találtak. — Feszkeltek a fonalócokot úgy látetik, különösen a gyomor falaiban, melyeknek belső felületén kis külön nagyságu pontok alakjában többeket lehetett látni.

Ügyfeleink esen vizsgálatai, a Németországban több helyütt vésselenek behozottak elősdi körül, kétség kívül elismerésünket érdemlik meg, kivált a közegészség tekintetében.

Ha patkányokban vagy egerekben néha néha fonalócok találtak, onnan még nem következik ugyan, hogy a sertésekben is okvetlenül fognak azok előfordulni, valamint az sem, hogy azok, kik ily netalán fonalócok husából esznek, megfognak mérgezetni, mert nálunk a nyers, vagy csak nem elegendőképen sült vagy főtt sertéshus élvezete nem divatos, mint például Hederslebenben, hol a gyárakban elfoglalt emberek idő és költség kimérés végett évek óta hozzá szoktak, a husnyerőre üsszelörve és kenyérrre kenveenni. — Hozzájárul ehhez azon Németországban tett tapasztalat, hogy épen, a Magyarországból odahajított sertéseknél a legtrikábbban (állítólág 80,000 körül egyszer) találtak trichinákat, ottluben gyakran jönnek azok elő az u. n. angol bastard és lengyel fajnál.

Mindamellett intésül szolgálhat és szolgálnon fonn tisztelt ügyfeleink esen felfedezésére arra, hogy a közegészség keselői az ügyot

folyton öber szammal kísérik, s a magán gyakorló orvosok is a netalán idevágó körölköt figyeljenek. A betegsége azóta, hogy okát és lenyegét ismerjük, sokkal gyakrabban fordult elő, legalább Németországban (Pfancaországban csak 2 eset közzétett, Angolországból pedig tizunkkal egy sem), mint azt egyelőre hititek volna.

A közegészségügyi hatóságok részéről a felgyötés és vizsgálat úgy hisszük egyelőre legközelebb a főb városokban gyakorlandó, s hogy az szakértőn keseltessek is, oly egyének alkalmazandók, kik histologikus vizsgálatokban és a görös keselésben jártaak, természetesen illő díj mellett, mert itt a hivatalos tekintély s az u. n. gyakorlati routine és a husnak szokásos kémlje mit sem használ.

Azon esetb pedig, mely reméljük előállani nem fog, hogy a fonalócokor csakugyan nálunk is mutatkozék, minden esetre oly szabályokat kellend életbe léptetni, melyek a csálnak és a tudománynak megfelelnek, melyon különösen a sertéseknek loolese a vágó hidakon s husoknak oly szabatos vizsgálatra, a melyen Braunschweig és Altonburg városokban már néhány év óta használatban van, s legközelebb a berlini orvos-egylet által a porosz fővárosra néve is ajánlatott.

Ellenkező esetben a egés praeventiv eljárás esomfényvezetés, mely csak a kereskedést veszélyeztet, anélkül, hogy a közönséget biztosítaná, — tudománynak pedig neia a legzebb fényben tündölne fel. Más, modó eljárásit lolkimorotes szakértő ember nem javalhat s abban nem is vehet részt.

Az ügyesség, mely a bus görös vizsgálatához a trichinákra néve megbívatatik, egyébiránt nem orvosi egyének által is begyakorolható, magok, a mészárosok is teszik azt, — de nélkülözhetlen kellék minden esetre az, hogy kik azal batóságilag megbívatik, lolkimorotes ember legyen. Es irányban díjat is lehet kitűzni a pontos és sikores vizsgálat jutalmául. Pestről.

Levelezések Somogyból.

II.
Mintán országos érdekek megvitatására, s központban immár meglehető számú és tekintélyes lapok állnak az országos közönség számára rendelkezésül. Egy vidéki lapnak szerény nészetem szerint nem lehet más rendeltetés, mint közhasznú tárgyak helybéli érdekek szerinti megvitatására tört nyitni. S a közönséget részletesen előkészíteni a közérdekű s fontosabb tárgyak iránti fogékonyságra.

Nem különben azon közönségnek, mely anyagi helyzeténél fogva, a drágábbországos lapokat nélkülözni kénytelen, bár öbnyire helybe költöt, de könnyebben megcserezhető szellemi tápot nyújtani.

Ugy hiszem, nem hibázom, ha a vidéki lapokat rendeltetésükre néve, általában olyanoknak tekintem, mint az alsóbb iskolák, a magasabb ismeretek irányában. — Valamely szaklapról nem szölok.

Van ugyan lehetőség abban, hogy valamely vidéki lap, mind belső, mind külső tekintetben, és e nemelt országos lapok színvonalára emelkedhesek. De ezen lehetőséget csak a szellemi és anyagi erőnek, minél nagyobb mérvben találkozásra képes eszközölni.

Valjon rejt-e magában akár Zala akár Somogy külön-külön egy lap fontartására szükséges elegendő ily tényezőket?

Egy-előre azt mondom, hogy: nem! Valjon, kik tartották eddig a közös lapot, és — remélhetőség — kik fogják tartani eszentul is, a különvált lapokat? Nagyrészt ugyanazok, kik már azonkivül más lapokat is tartanak. Kik estí nom is

anyaira szükségnek, mint egy a megyei lap iránti loyális tartóssának tekintik.

Es így van — tagadatlantlan.

Es mi sa oka, hogy esen lap nem volt képes, magának egy tulajdonképeni saját közönséget elővarázsolni?

Anyagi kiállításában nem találók okot, mert e tekintetben vidéki lapnak többet tenni, valóságos luxus volna.

A kiállítás-készségem volna mint a „Somogy” mutatvány. vagy előzetes győzelet, szintén nem lehet. Mert es a pesti hetilapokkal is szintén megértőtenetik, s rák vidékirek néve végre is mindegy, hogy egy hetilap egy nappal később, vagy korábban jelenik meg; mert a postának rendelkezésére ehöz beadunkot már rég hozzászoktatott.

Másutt kell tehát a bajnak rejteni. Szerintem a bajigen természetesen legelőször is a 4 év óta folyton növekedő párszázlekes és közönségnyedésben keresend. Mirel a lap nem lehet.

Második baj abban keresend, hogy esen áron, melyen a mi vidéki lapjaink állítattak ki, pesti ismeretterjesztő lapok is kaphatók.

Nem vitatom, valjon a pesti lapok tartalmaibak, vagy rák vidékirek néve érdekesebbek-e? de sa tagadatlantlan, hogy napjainkban kivált irodalmi tekintetben esen szónak, hogy „pesti” már magában is van annyi hatása, mikéni, ha egyelőre áron kell valamit köztöl választani — hirlapokra néve bizonyosan 100 ost körül 99-ester a „pesti”-re néve leond az eredmény kedvező.

Nem hallgathatom el azt sem, mit többször tapasztaltam: mikéni ha egyszer mászszor a „Zala-Somogyi Közlöny”-t olvastam; voltak, kik azt kérdék tőlem: mit tudok rajta olvasni.

Kellott tehát ezen lapnak eselőtt már oly hiányynal bírnia, mely képes volt, a már meglevő olvasó vagyis előzetes közönségben visszavonulást hajlamos költeni fel, s újabb közönség arányos hozzájárulást távol tartani.

Es nem érök magamban hivatalos esen hiány felfedezésére. Es csak a tényt látom, a czélt következtem.

Épen e következtetés folytan batorkodom kérdezni az illetéket; valjon es magveszethellen hiányok, melyek már e közös lapok közönségesse válhatnát netán gátolták, elvannak e lehetőség hátrája a mostmár külön álló lapoknál?

Ha erre legnevel feltehetök, egy én csak öröklit fogok, hogy nem kell bajjaink kezme, miszerint es addig együtt működtek es fenartott öröknek esen megértőten elforgásolása egyiknek vagy mindkettőnek fenállást közzéhatja.

Mi szolgálatiható esen előléra okot nem firkászok, meglehet hogy Illinoes intru muros peccator et extra, itt is elmondhatjuk. Minden esetre ajánlottam volna a közös vezetésnek miszerint a netán valamelyikben gyökerező hiány iránt kiközösítés anyai előzetes vizslettek volna; mennyivel a közönség a háspapja lapnak netán hiányait iránt viseltetik.

Egy lapserkesztés nem egyelőre meg, hanem azon közönség is, mely-ét esenbeni vállalkásban gyamolítja.

Egy lapserkesztésben, esen megbeszélésrőlani egyelőre, melyt lapjában ki-tűzött, felül kell emelkedni: olyan együt-törtel tekintetek; melyk lapja közönsé-gesé válhatásigak akadályt szolgálatiható.

Moatanság egy lap két megvitatás is ha nem sok, de épen nem kevés. Lehet, hogy helyi-l máské is lesz, de jelenleg törökországban kell, miszerint es a könnyen nélkülözhető kes-ne soroltassék.

Tízvel legyen tölem, hogy esen esen esen békéit is sérteni esendokostan volna. Oly keserű csappeknek kívánom esen esen.

Zala-Somogyi Közlöny.

Ismeretterjesztő lap

szépirodalom, kereskedelem, ipar, gazdaság, tudomány és művészet köréből. A somogy megyei gazdasági egyesület hivatalos lapja.

Megjelen:

Minden hó 1-én, 10-én, és 20-án
egyszer irván.

Szerkesztői iroda és kiadó hivatal:
WAJDUITS JÓZSEF, könyvkereskedésben.

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordással és vidékre postán küldve:
Egész évre: 5 ft. — kr.
Fél évre: 3 — — —
Éveszedre: 1 — 50.

Hirdetések:

A hat hasábon petitszerint 1-estől 7 kr.,
2-estől 6 és minden további beiktatásért 3 kr.
Híregyedi minden egyes beiktatásért 30 kr.
A „Nyitóléte”
egy polt sor beiktatás díja 10 kr.

Előfizetési pénzek és

hirdetések.
ezzenek a lap szellemi tartalma és illat-
közlemények.
valamint vidéki levelek, kértokmányok és
külföldi NAGY-KANIZSÁRA.

Évnegyedes t. előfizetőinkhez!

Az új évnegyed beálltával, hazafui bizalommal fülkörem az évnegyedes t. előfizetőket, hogy megrendeléseiket megújítani sziveskedjenek. Főléleslegnek tartom lapunkat nagy szavakkal ajánlani, de azt kérdés nélkül vélem mondhatni, hogy a lap jóakaróival egyetemben tenni fogunk annyit, mennyit egy provinciális lap szerény körében tehet. Rajtnak nem fog mulni, hogy ez öt év óta nagy anyagi áldozatokkal fentartott közlönnyt minél érdekesebbé és tanulságosabbá tenvé olvasóink meglegedéséért megnyerhessük.

Az előfizetési ár a lap homlokán olvasható.

Nagy-Kanizsán, 1866. márt. 20.
WAJDUITS JÓZSEF,
felelős szerkesztő és kiadó.

Zala megye hatóságának intézkedése „fonalóczkór” — trachin — ellenor ügyében.

1866. márt. 6-án. 1404. sz. alatt.

Sokan vannak, kik a fonalóczkór betegségét még nem ismerik, ennél fogva nem lesz felesleges, előrebecsúlva mondanom: miszerint ez a disznóknál előforduló „f. a. e. g. k. ó. r.” mely a nyers disznóhús evése alkalmával a gyomorba kerül, és a vérképzés folyama alatt a test minden részében eloszlik, végre mondhatni, hogy az embert elevezen emésztik fel, a millió férgek (fonalóczkók).

Ezszak-Nemethonban, ugyszinte az ausztriai birodalomban, különösen Cseh- és Morvaországban is előfordult. Minthogy ez által a népgazdasátnak egy jelentékeny ága immár tetemesen sújtatik, az e részben találós fölelem követhetében a népnek egy nevezetesebb élelmi czikkre a birodalom némely részében máris jelentékeny módon háttérbe szorították, a egyes üzletek érzékeny csökkenést szenvednek. S bárha ezen kór előfordulta iránt 1864. országgyűlésre elrendelt, nagy része górosói vizsgálatokon alapuló terjedelmes kutatásokról beérkezett jelentések szerint, a szóban levő kór ezen országban eddigéle sem állatoknál, sem emberknél nem mutatkozott is, habár nálunk a nyers disznóhús élvezete szokásban nem lévén, ezen kórnak emberknél kiütéséről még azon esetben sem lehetne tartani, ha a fonalóczen országban a sertéseknek mutatkozék is, és pedig azon oknál fogva, mert az eddigi tapasztalatok szerint a sertés hús az abból eredő készítmények helyes átállása-vagy tökéletes megfűzése által egészen ártalmatlanná és élvezhetővé tétetik, mind a mellet-

dolog komoly voltánál, ugyszinte kereskedelmi fontosságánál fogva utasításul adatik a megyei fő- és al orvosoknak, hogy a sertés-húsnak gondos és lehetőleg górosói vizsgálatát pontos figyelemmel teljesítsék, s az eredményről kimerítő havi jelentést tegyenek.

Mindinkább meggyőződésünkre a n. t. közönségnek figyelemzetem az olvasóit a mult számú „Z. Somogyi Közlöny”-ben ugyan e tárgyról hozott cikkre, hozzá téve azt, miszerint ismerve az ügy fontosságát, a rendelkezlet megelőzőe már több kísérletet tettem, s mondhatom, hogy a fonalóczkórnak még csak kétsz nyomat sem tapasztaltam. E rendelkezletével pedig hivatalos kötelességemnél fogva ezentul még szigorubb felügyelést fogok gyakorolni a közegészségi ügy és népgazdaság bizton-ágának minél szilárdabb megvédhetéséért.

Ha áll az, a mi igen is lehetséges, hogy a fonalóczkór leginkább a rohadat állat-est i. e. kezen élődik testében fejlődnek ki a legbizonyosabban, akkor különös és mondhatni, kiváló figyelmet kell fordítanunk a mézárások és gyopmesterek disznóira, mert annyi bizonyos, hogy midőn a provinciális mézárások disznói a levágott marhák hullárcsleleiben, mindig pedig a vágóhidon élődnék, akkor a sántéreké isten tudná elősorolni, hogy minő rothasztó betegségeben eldögölt marhák és lovak húsain táplálkoznak. Ez tény, s éppen azért, mert történt fog, tiltja az állatgyógyrendőri szabvány a sántéreknek, hogy eféle hullaköt ne mérészeljék táplálni disznóikat.

TERSÁNCZKY JÓZSEF
járásai orvos.

Közegészségi ügy.

1. A szepetneki bőrférges lovak ügyében adós maradtam a beszérolagos jelentéssel.

Egy ló maradt betegben, mely nem engedő a beszárolagos jelentést megtenni. Néhány napja, hogy meggyógyultnak nyilatvánított a bizottmány által, így csak most nyerheték alkalmat tartozásomnak lerögzítésére.

Abban a háznál volt az utolsó beteg, melyben a vérs kezdetét vette. Az első beteg 1864-ik év június havában — tehát 8 hónap múlva — keletkezett, feljelentett pedig 1865-ik évi január hó 10-én. E mulasztásnak következesse lón, hogy a 411 ló-beszérolagos betegül 43, gyógyult 38, agyonszuratotott pedig 6.

Csalólatos látvány volt ezen utolsó beteg, tele volt fekélyekkel, azért így is nézett ki távtról, mintha tigris-bőrbe öltözött volna. Időközökint gyauus orvotkönyv-folyást kapott, lábait feldagadtak, ballái általános sonyves állapot. Háromszor került a szitalombába, hol felette a balalás tételt kimondatott, egyedül orvosának reményit adó ígéréte menté meg az agyonszuratotástól, s ugyis lón, mert a halálos beteg, bár év multival, a szorgalmas orvos, gyakorlott tapasztaltatjes befolyásával mégis meggyógyult a tivo maradt. A közegészségi lovak katonaság állomásolván, ezek lovinra a vérs nem terjedt, bizonyos jelöl, hogy az állatgyógyrendőri szabványok pontosan betartandók meg. A fertőzött állatok ragálymentes-

éltetvén, a közeg ezuttal szintén ragálymentesnek lón nyilatvánra.

Az orvosandóri és gyógyeljárásról már a multévi cikkükben tettem említést, emel-fügva felelegesenek tartom azoknak ismétléstét.

Szolgálatjancsánál mindenkinék ez eset, mely egyedül azért vett annyi orót és hatalmat, mert az első beteg nemcsak, hogy fel nem lón jelentve, hanem azért is, minthogy a beteg folyvást a közegelőlön táplálkozott és alkalmul szolgált a kugyetlen érintkezésére.

2. A kutyák futrafája. E betegséget minden ember ismeri, de leginkább a vadászok kezdődik a filészekben és terjed tovább. Külter-tesek idezik éke. Nehozon gyógyul. Leghivatalos orvosszere a kóroczok: Végy 3 nevezék (quint) A vidam pyrologus és mout; 1. n. hezek Cressoliumot. Keverd össze a es-t. t. l. v. s. a fekély meggyógyulásig. Gyors- és bizton gyógyít.

3. A ritka kutyák lovat és birketi leggyorsabban meggyógyíthatni „petrololumaui.” Végy egy sarkelét, maradj a petrololuma és ke-feld a rákos állatot ugy, hogy a ruhpatanács szétzakaraljanak 1/2 — 1 óráig tartó szorgalmatos kéfélszre az állat mulhatlan meggyógyul. A hosszú szört kutyák és birketi kutyák szétzakaralás meg kell nyírni a szán körfel-á-á venni. Egyszeri ellátás mindenkorra elégséges.

4. A kutyá betegsége, mely annyi ebet elveszt, nem más hímőnél, azért a legbiztosab mentő szer a booltás. A betegség kezdődik a tüss és bel takony-birták hurutos-báztalmazásá-ával, azért is a beteg csipás, taknyos, köbög, hasmenés vagy szorulat kap. Köszöbűtwegye egy, tüss vagy bulgolydába, másszor az idegrendszer támadatván meg rángásokkal, benulást kap. Sokszor kóros lerakódást veheti észre a egy feldagad a fő, a fül, a nyak, vagy épan kifejeleik a hímő-közegszb.

Ugy kell beoltani, mint szokás a kis gyer-meket ember-védhimmóval. Legjobb a fül-belő föllötér 3 szarát tenni.

5. Szérférges birketűk leginkább gyógy-gyereze az „anthypus mineralis.” 15 szemer (granum) számitatik egy birketű egy össze-marok zabbal. Fő székeglot, hogy ne csak egye, hanem be is lehélje a meggyógyított szert, emel-fügva válutól köszoan, vagy kü-lön abrakos sacakból kell feletetni, mert ekkor a szor porlik s így fellehelhetővé tétetik.

Szöllőszet.

Nyitás. Mibelyi a föld kellessen porlasztható, megköszedhet a nyitás, még is figyelemmel kell lenni a hideg iránt, így ha hideg napok járnak, déttant mar abban kell hagyni a munkát, időt engedvén a nyitás által forgatás alá esett földnek megszárndatására, nehogy az éji hideg és rügyeket megrontsa.

Metszés. Orvotusok legyünk az idej metszéssel, hagyjuk későre s majd akkor fog-nyunk hozzá, midőn a legfelső rügyek már vissz nem tarthatók a teljes kifakadástól, minthogy fűlni lehet a teljes korai metszés által fejlődésre kenyérszerített bajtásoknak elfagyásától, mire nagyon is számíthatni a csakony időjárásal. A későn metszés soha sem oló káros, mint a korai, elhamarkodott.

Sima és gyökerez eszekék ütötését, a hom-litást egyro végezni lehet.

Levelezések. Somogyból.

III.
(Ujdagok. Casino. Hirlapok. Politizálás. Jó-tékony tánczmozgalm. Adakozás.) On azt hiszi, hogy én nem Szigetvár és vidékérol annyit újagot fogok írni, miként nem is leend az-éke, lapjának más caimat adni, mint dátum- Szigetvár etc. Ez egytől azonban no féljen-

Most oly jó idő jár a levelezőkre, hogy hó szoval mindent megírhatnak, t. i. Semm újjak.

Hanem azért ne gondolja, miként a sziget-vári járatban épem semmi sem történik. Törté-tek bizony itt is spk minden, csak hogy én ezt nem újsgok, hanem az emberiségbe olított haladásvág dícsőretés eredményeként átlázom.

Az egy nem méltó e dícsőretre ama elő-haladott politikai érettségű és egyetértésű népbűkek, melynek itta. Bitto látván kép-vitőlnek multkor itthon járatban esemtanúi valánk? Ugyanis, a terv felkérve a volt párt-külömbösgöt falórol falura, mintegy diadal-menetben alá közöl kéreze az ékeféltogstni jutt képviselő urat. Ki is a neki olyannya sajtóságos modorfal esepogtető a helyen-kint tea varakozott és hazánk törvénye jogai iránt aggodó polgárág kelésbe a re-ményteljes bizalom malasztját.

Továbbá, haladás és életrevalóság jolei azon nagy számú közlönnyok, melyeknek egy része már a földmivel szerény lakába is hetenkint beköszent.

Nem vonhatom meg olismerésomet a sziget-vári casinótól is, mely dacára a csakély népszerűségnek, oly casinon rendezese a lapok oly nagy számmal vannak, hogy az egy némely nevesebb városnak becsületére valánk. Ugyanis a casinóhoz járnak a kb-vezető lapok: 1. Pesti Napló. 2. Pesti Hir-nök. 3. Hon. 4. Politikai Hetilap. 5. Vasár-napi Ujság. 6. Ústökös. 7. Bolond Miska. 8. Peater Loyd. 9. Die Debatte. 10. Wiener Loyd. 11. Illustrierte Zeitung. 12. Grado Michel. 13. Die Reform. 14. Merkar. Össze-sen 7 magyar 1 német lap.

Mindamellett azonban, hogy az érdemlett dícsőretet ily lelkes közönségtől meg nem vonom, mégis kiköli jelenetemen, család-közömbö a felett, hogy miért van a Casinóhoz járó lapoknál a Szigetváriban nem is lé-tes-e német közönség oly órosán képviselői? Tudtomra azon néhány izraelita polgárárs-sunk, kik Casino-tagok, sokkal magyarábbak, mintamó hogy a német ajku közönséget képvé-lesli óhajtának. Avagy egy még a jövőben megszülethető német közönség magául ki-vánának magukat tekinteteli.

Nem tartozom azok közt, kik az ismeretek valódi megszerzésére egyedül a magyar tradí-ciók termékekét elégségesnek hiszik, eny-nyira fájdalom meg nem jutotunk.

De napi és hetilapok tekintetében már nem állnak oly hátra, hogy egy magd magyarnak válló-s mások által is annak ismert közönsé-geget sokoldalú tagokkal megfűtteni képesek nem volnának. Nézetem szerint, ha nem egy-nesen valamely szaktudomány öölőstetik az idegen iródmáni termékek megszerzésével, igen elég van jáva egy magyar casinóban a mulatozásnak és a német megforduló idegen ajkúknak, egy politikai, egy ismeret-terjesztő, egy kereskedelmi és egy humoris-ticus lap tartásával.

Nem jobb volna-e ama fölélesgen inkább szaki-pokot tartani s a komolyabb ismeretek terjedése mellett egy könyvtár alapít meg-venni?

Politizálás melghetesen felhagyunk; nem azért, mintha erre ledvünk nem volna; mert hiszen mi magyárok asléket talál-mad... akarom mondani, született politikai-onk vagyunk. Hanem épen addózedás léje-léven — mely baj ellen minden arguonci-álalás közt eddig csak a páns bizonyult leg-hatásosabbnak. — Megháljunk Bolond Miska nagy hazánk főnek aranyozásá-olót; hogy a Csitt hallgany és szava-ka lehet.

A farsang utólván volt egy jótkony eszé- balunk az úrra ismétely gyurmekét felruhá-

*) Magyar e lakosságban 1866. márt. 20-án 1866. évi 7. számú 1866. márczius 20-án.

A magyar országgyűlés képviselőháza elő-terjesztett Válaszfelirati Javaslat a legmagasabb királyi leiratra.

Felséges Császár és Király!

1. A legmagasabb királyi leiratot, melyet Felséged aláírtas választfeliratunk folytán hoztunk intéznie méltóztatott, mely tisztelettel vettük, s egyaránt szem előtt tartva polgári kötelességünket s azoningatlan hűségét, melylyel a Királynak s Házának tartozunk, a helyzet fontosságához mért komolyággal tudósokozunk annak tartalma felett.

2. E legmagasabb királyi leiratnak egy része a közös viszonyok iránt ezenal hozandó határozatokra, s az 1848-ki törvények némely részeinek átvizsgálására vonatkozik. Kapcsolatlan állanak e tárgyak azon javaslattal, melyet — mint aláírtas választfeliratunkban is kijelentettük — a közös viszonyok meghatározására és azok mikénti kezelésére néve ki fogunk dolgozni. A legmagasabb királyi leirat ezen részét tehát említett javaslatainkkal együtt fogjuk tüzetesen tárgyalni, s azzal együtt adandjuk elő annak idejében ezek iránt is nézetünket és megállapodásainkat. Alapunk és kiindulási pontunk a pragmatica sanctio leand, melyre néve a választfeliratban már eladtuk nézetünket. Mellőzve ezeket ismétlést, egyszerűen jelöljük ki nyabban is hű ragaszkodásunkat mind azokhoz, a miket e részben ott elmondottunk.

3. De a mi a legmagasabb királyi leirat azon részét illeti, mely a jogfolytonosság s a felelős miniszterium kinevezése és a törvényhatóságok alkotmányos hatalmának visszaállítása iránti kérelmünket megtagadja; erre néve kötelességünk: haladéktól felkutatni, s a tartozkodás nélkül feltárni Felséged előtt nézetünket, és fájdalommal érzelmeinket. Tesszük ezt azon tiszteletteljes őszinteséggel, melyre a legmagasabb királyi leirat is hivatkozik.

4. Mi a legmagasabb trónbeszédre felterjesztett aláírtas feliratunkban azt kértük Felségedtől, a mi kétségtelen alapelve és mellőzhetetlen kelleke minden alkotmányban, hogy a jogilag fennálló törvények hajtassanak végre. Kértük ezt alkotmányunk alapján, világos törvények rendelkezései fogva, sőt szabadságunk tekintetéből is. Alkotmányunk 18. §-a fel van függesztve, törvényeink sértetéseket és ostromlyal rendeltekkel cseréltettek fel, s még most is abszolút hatalom alatt állunk. Összehívatott az országgyűlés, hogy alkossunk új törvényeket, holott az eddigi törvények sem tartatnak meg; módosítsa törvényeink lényeges részét, holott e törvények tetteleg hatályon kívül tétek, nem a törvényhozás, hanem a végrehajtó hatalom által.

5. Nemcsak az 1848-ki törvények vannak tetteleg függesztve, nemcsak azok törvények, melyeknek átvizsgálása követeltetik, hanem mindazon korábbi alap törvények is, melyek a végrehajtó hatalom körét és korlátait szabják meg, s az alkotmány lényeges részét képezik.

6. Nem akarjuk mindazon törvényeket elsorolni, csak azt említjük meg, hogy még most is fel van függesztve az 1797. X-dik törvényozik, mely azt mondja, hogy Magyarország független ország, saját önállósággal és alkotmányával bir; saját törvényei szerint kormányozandó és igazgatandó.

7. Fel van még most is függesztve a királyi hitlevelek azon ünnepélyes biztosítása, hogy az ország alkotmányos jogait, törvényeit a király megtartja, és másokkal is megtartatja.

8. A pragmatica sanctiót, azon ünnepélyes alapszerződést, mely a trónnak szüntegy, mint a nemzeti jogainak legszilárdabb alapja, elismerte ugyan a legmagasabb trónbeszéd, de fájdalom, ez elismerés még eddig csak elvileg történt, mert az alkotmányunk visszaállítása, melynek az elismerést nyomban kellett volna követnie, csak feltételeseleg ígértetik, azon időre és azon esetre, ha az 1848-ki törvények némely részét átalakítjuk. A sanctio pragmatikának azon része tehát, mely az 1715. III. t. oz-re hivatkozva, kimondotta, hogy „Ő Felsége az ország karai és rendei felett nem akar másképp uralkodni és kormányozni, mint megadnak Magyarországnak eddig hozott vagy jövődében országgyűléssel hozandó saját törvényei megtartásával“, még most sincs tetteleg és valósággal életbe léptetve.

9. Ezek támasztották bennünk azon aggodalmat, melyet választfeliratunkban őszinte bizalommal elmondottunk, midőn kijelentettük: hogy törvényeinknek csak úgy lehet sikere, ha törvényhozási működéseinkben azon erős hit kísérje lépteinket, hogy a mi a király és nemzet együtt

megállapítottak, azt csak a király és nemzet egyetemes akarata változtathatja meg.“ Es volt egyik alapja buzgó kérésünknek; vizsgálatát kerestünk a trónnál, tetteleg megnyugtatót kértünk Felséged királyi hatalmától.

10. Aggodalmunkat a legmagasabb királyi leirat sem oszlatja el, sőt növeli annak súlyát, midőn a jogfolytonosság gyakorlati alkalmazásának a jelen rendkívüli körülmények között csakis abban látja lehetőségét, hogy a törvények változtatása egyedül a törvényhozási jogosult lények közreműködése mellett eszközözendő országgyűlési megállapodások alapján történik.

11. A törvényhozási jog legszebb alkotmányos joga a nemzetnek. Pontos és udvös az országra néve, ha nem létezhetik más törvény, mint a melynek alkotásába az ország is beleszerezett. De hogy e jog valószínű legyen, mulhatatlan szükséges, hogy az ekkép alkotott törvények végrehajthatassanak és megtartassanak mindaddig, míg azokat az alkotmányos törvényhozási rendszeren uton el nem törli, vagy meg nem változtatja. Ha a végrehajtó hatalomnak joga volna a törvényhozási rendszeren utján alkotott törvényeket végre nem hajtani, azok erejét felüggesztetni, rendeletekkel cserélni föl, s a törvényt és alkotmányt mindaddig függőben tartani, míg a rendszer törvényhozási azokat meg nem változtatja; akkor magát a törvényhozási jogot is valósággal a végrehajtó hatalom gyakorolná, vagyis a törvényhozási és végrehajtás tetteleg ugyanazon hatalom kezében volna. Felséged az absolutismust fenntartani, úgy hisszük, nem akarja. Már pedig a törvényhozási és végrehajtó hatalomnak ily egyesítése, még ha ideiglenesen történik is, valóságos absolutismus.

12. Nem ilyen jogfolytonosság az, melyet az alkotmányos elv, a törvények s a királyi hitlevelek és fejedelmi esküik megalapítottak. A valóságos jogfolytonosság nemcsak a törvények alkotásának módjára, hanem azok megtartására és végrehajtására is egyaránt kiterjed.

13. Hivatkozik a legmagasabb királyi leirat a történelemre is, állítva, hogy annak lapjai nem egy példát hoznak fel, hogy hason körülmények között hasonló eljárás követetett; s a ajánlja nekünk e példák követését.

14. Tudunk, igenis, példákat a történelemben, hogy Magyarország alkotmányának lényeges részei megsértettek, sőt az egész alkotmány is felüggesztettek; de tudjuk azt is, hogy midőn a fejedelem abszolút hajlamba táncosai ellenére a törvényt és saját igazságérzetét követve, az alkotmányt ismét visszaállította, a visszaállítás nem volt azon feltételhez kötve, hogy az ország valamely, a törvényhozási rendszeren utján alkotott és királyi szentesítéssel megerősített törvényt, melyet a fejedelem talán károsnak vélt, előbb módosítson; nem mondatott, hogy meg a módosítás meg nem történik, addig sem a károsoknak vélt törvények, sem az országban egyéb lényeges törvényei, melyek a végrehajtó hatalom körére és korlátaira vonatkoznak, tetteleg visszaállíthatni nem fognak.

15. Első Leopold, midőn a magyar alkotmányunk közel tíz évig tartott függesztését 1681-ben megszüntette, azonnal teljesen visszaállította az alkotmányos törvényeket. Nem kötött e visszaállításához feltételeket, nem kívánta a törvények bármely részének előleges átalakítását még az arany-bullának az ellenállástól szóló záradékát sem jelölté ki, mint előlegesen elrendeltét, pedig e záradék csakugyan részleges volt; szabadsággal hatott a királyi hatalom érelyes használatára.

16. II. József uralkodása alatt is fel volt az alkotmány függesztve. S mikor 8 rendeleteit élte végnapjaiban visszavonta, s utána II. Leopold lépett a trónra, az alkotmány minden megszorítás, minden előleges feltétellel nélkül, még koronázás előtt, azonnal teljesen vissza lön állítva.

17. Ferencz császár és király 8 Felsége némely alkotmányos törvényeket mellőzött 1822-ben, s midőn a törvény ellen kiadott rendeleteit visszavonta, minden feltétellel nélkül tette azt, s visszaállítván ismét a törvényeket, az 1821. évi III. törvényesikben kijelentette azon meggyőződését, hogy a királyi sas ország boldogsága a törvények pontos megtartásán és őszinteségén alapszik.

18. Hivatkozik Felséged a legmagasabb királyi leiratban saját vallásos érzelmeire, s azt mondja, hogy az „országosan egybegyűlt főrendek s képviselők e vallásos érzelmeiben fogják az ország alkotmányos létének legbiztosabb sáogát felismerni.“

19. Hírdölő tisztelettel hajlunk meg a szent érzelmeik előtt, s ha feladatunk az volna, hogy csupán egy nemzedék életéjére biztosítsuk a nemzet jogait és alkotmányát, mint egyes polgá-

rok, megnyugodhatnánk Felséged nyilatkozatában. De mi a magyar alkotmányt, mely fokozottan fejlődött a nemzet életéből, mint századok művét vettük által éseinkből, s kötelességünk azt, a felelőséig állandóan biztosítva adni át utódainknak; kötelességünk oly biztosítékról gondoskodni, mely ne csak egyes halandónak életére legyen szorítva, hanem kitorjedjen, s mint örök jogalap, ingatlanul átszálljon maradékról maradékra. Azon támasz, melyet Felséged valláson érzelmei nyújtanak, Felséged magas személyéhez és életéhez van kötve. Közvetlen utódára néve táplálhatjuk azon reményt, hogy szülőből hasonló érzelmeiket fog örökölni. De a később kor bizonytalanságai ellen, mindez még nem elegendő oltalom. Jöhét egykor a trónnak oly örököse, ki az alkotmányt saját hatalmával felüggeszté, s annak visszaállítását megtagadja mindaddig, míg a nemzet meg nem változtatja leglényegesebb törvényeit. Es akkor az ország sikertelenül bivatkozik a jogfolytonosság sértetelen elvére. Hivatkozása ellenében felhőzök majd korunk példáját, s el fogják mondani, hogy ime, a XIX. század második felében is fel volt a magyar alkotmány függesztve, s annak a végrehajtó hatalomra vonatkozó része mindaddig nem állíttatott vissza, míg a törvények lényeges részét a nemzet meg nem változtatta; felhőzök, hogy a nemzet képviselői megnyugodtak ebben, s megnyugvásuk által tetteleg elismerték a fejedelemnek ily messze terjedő hatalmát.

20. Megnélnének ily módon fosztva utódaink azon egyetlen békés fegyvertől, melyet a hatalom szava ellenében használni szabad és kell, a jognak és törvénynek szelid, de erős fegyvertől. Képviselei állásunkban ily súlyos felelősséggel lelkiismeretünk nem terhelhetjük.

21. Azt mondja a legmagasabb királyi leirat, hogy Felséged „épen azért, mert a koronázást nem tartja egyedül ünnepélyes szertartásnak, tartozkodik oly törvényes határozmányok helyreállításától, melyek sértetlen fenntartását esküjével örösvényi vallásos hite és lelkiismeretének sugallata egyiránt tiltja.“

22. De Magyarország alap törvényei szerint nemcsak a koronázott király van köteleve a törvények és az alkotmány megtartására, hanem minden uralkodó, ki az örökösödési törvény szerint a trónra lép, már koronázás előtt is köteles arra. E kötelezettség nem egyedül a királyi hitlevelek, és koronázási esküjén alapszik, hanem őssze van az köve az örökösödési joggal. Az 1790. évi III. törvény azt mondja, hogy Magyarország örökös királyát a hat hónap alatt teljesítendő koronázás előtt is illetik mindazon jogok, melyek az országának alkotmányos iránti kormányzására vonatkoznak. A törvény tehát e jogokat egyenesen az alkotmány megőrzéséhez köthette. Maga a sanctio pragmatica pedig, különösen a III. cikk 1-6 §-ban azt rendel, hogy Ő Felségednek utódai Magyarország s a hozzá kapcsoló részek törvényesen megkoronázandó királyak, az ország törvényeit sértetlenül meg fogják tartani.

23. Ha ez közjogilag nem így állna, ha a fejedelem csak a koronázás esküjé letétele után tartoznék teljesíteni az előbb alkotott törvényeket, akkor minden trónváltozásnál egy oly időköz állna be, melyben a törvények ereje egyedül az uralkodó akaratától függene, minden trónváltozásnál újra kellene szerződni az uralkodóval, s egymást váltának fel időnként az alkotmányosság és abszolút uralkodás. A mi mi Felségedtől kérünk, nem azon királyi esküjé fogva kérjük, melyet megkoronázatakor leendő, hanem kérjük azon ünnepélyes alapszerződésnél fogva, mely a trónöröklésnek szakadatlan jogfolytonosságát és alkotmányunk sértetlen fenntartását egyaránt biztosította; kérjük azon szent és sértethetelen esküjé fogva, melyet Felséged elődei és ősei ezen alkotmányra letettek.

24. A királyi hitlevélnek törvény szerinti koronázás előtt kell kiadatnia, s abban a fejedelem ünnepélyesen ígéri a már alkotott, s az ezután országgyűléssel alkotandó törvények megtartását. A magyar közjog szerint csak a koronázott király szentesíthet törvényeket, addig tehát míg a koronázás meg nem történt, jogilag az eddigi törvények állanak fenn, s a cselba vett változtatások csak a koronázás után emelkednek törvény erejére. Ha tehát Felséged az eddigi törvényeket tetteleg el nem ismeré, az új törvények pedig koronázás előtt sem tetteleg, sem jogilag meg nem léteznek; a koronázás előtt már kiadandó hitlevélnek tárgya sem lenne.

25. Kimondottuk aláírtas választfeliratunkban, hogy nem kérünk politikai lehetőségeket. Elmondottunk azt is, hogy átálljunk a visszaállítás

nehézségeit, s késszéknek nyilatkoztunk megtenni mindent, a mi hatalmunkban áll, s nehézségek elhárítására. Mert azt hittük, hogy midőn a nemzet egész politikai élete forog-körödzében, mikor az alkotmány jóváindulni bír, a jogtalan elöljáróknak egykor majd előfordulhatók káros következmények, melyek a legnagyobb nehézségektől sem szabad visszarettenünk.

26. Fájdalommal látjuk azonban a legmagasabb királyi leiratból, hogy Felségedhez feltérjesztett kérelmünk sikertelen volt. Ohajtásaink semmi részben sem teljesítettek, a jogfolytonosság még azokra néve is megtagadott, a mikor azonnali visszaváltás a jelen körülményekben sem felel meg a lehetőség határain kívül; s még azon törvényeink sem állítottak vissza, melyekre a királyi leiratban felhívták ellenvetéseken nem alkalmazhatók. Egy szóval: megtagadott alkotmányunk helyreállítását, és arra vagyunk utasítva, hogy az abszolút kormányzat sulya alatt gyakoroljuk a törvényhozási alkotmányos jogát, s változtassuk és módosítsunk alaptörvényeink lényeges részeit, azon remény mellett, hogy ha a módosításokat Felséged legmagasabb akaratára szerint hozzuk javaslatba, akkor, de csak akkor fog alkotmányunk visszaállítani.

27. Felhozza a legmagasabb királyi leirat azt is, hogy az 1848-diki II. III. és IV. évi törvényekről némely rendeletei egyenesen a királyi jogokba ütköznek.

28. Kimondottuk alázatos válaszfeliratunkban, hogy fejedelmünk törvényes jogait csorbítani nem akarjuk; s meg vagyunk győződve, hogy a törvények alkotásánál mindig komolyan megfontolandó, ha az elszérelt-e valamely királyi jognak megszüntetése, de a végrehajtó hatalom körében maga a törvények határozzák meg a királyi jogokat, s ezeket a törvényekkel ellentétbe állítani nem lehet. Minden alkotmány, első keletkezésekor is, kifejlődésében is, korlátozva egyszerűen az előbb gyakorlott fejedelmi jognak valamely részét: de azért az ily törvényt is meg kell tartani mindaddig, míg a törvényhozási meg nem változtatja. Magyarországon a királynak minden joga szintyre a törvényen alapszik, mint a nemzet jogai; s a legfőbb hatalmat is a törvény adta a magyar királynak. Elismerete ezt azon fejedelem is, ki a dicsőségesen uralkodó házól első lépett a pragmatica sanctio alapján a magyar trónra, midőn az 1741. XI. évi törvények 2. §-ában a kifejezést használja: „azokban, melyek a neki engedett legfőbb hatalomtól függenek.”

29. Kétségtelen királyi jog a törvények ezenítése, s e jogával a fejedelem, ha valamely törvényt, mely a királyi jogot korlátozná, a szentesítést megtagadja: de ha már szentesített a törvény, annak végrehajtását megtagadni, nem tartozhatik a királyi jogok közé. Ha tehát eddigi törvényeink módosításáról, vagy újjak alkotásáról fogunk majd tanácsokotni: figyelembe veendjük mindig a királyi jogokat is, s törvényjavaslatainkat a szerint készítjük, a mint a király és azaz egyesült érdeke kívánja. — De a legmagasabb királyi leiratban felhívott ellenvetést nem lehet úgy értelmeszünk, hogy az a törvények végrehajtását is gátolja.

30. Azt mondja a legmagasabb királyi leirat, hogy a megyei rendszer az ország első alapítójának uralkodásától kezdve, folytonos gyakorlat által a nemzet életébe beágyazódott, s az 1848-diki törvények, midőn az ország közigazgatásának alakját megváltoztatták, a nélkül, hogy azt ezen évi intézménnyel összehangolva helyettesít volna, oly alvi ellentétet állapítottak meg, melynek megoldása csak a legbátrabb tanulmányozás és komoly megvitatás alapján várható.

31. Igenis, Felséged trónja, az 1848-ki törvények lényegesen megváltoztatták az ország közigazgatásának alakját, megváltoztatták több évi intézményét is, mert megalakították Magyarországot, aristocraticus alkotmányát, s azt a nép egyenjogúságának szelésebb alapjára fektették. Megértették az 1848-ki törvényhozási örök igazságait, s nem akarták ellenállani a haladó kor követeléseinek; nem várták be azon bizonyos következő időpontot, midőn azok akartva sem tudták volna ellenállni. Sok hátravetési következő határozatokat: de sokat súlyosabbak azon veszélyek, melyeket előrelátás nélkül a hazánk elhárítottak.

32. Az alkotmányunk ezen átalakítása tevékenységesebb azt is, hogy az előbb fennállott testületi kormányzat helyett, a kormányzatnak oly alakot adott, mely Európának más alkotmányos nemében is az alkotmányos szabadság legnagyobb mértékű megvalósulását jelölte.

33. Azt mondja a legmagasabb királyi leirat, hogy az 1848-ki törvények, midőn az ország közigazgatásának alakját megváltoztatták, a nélkül, hogy azt ezen évi intézménnyel összehangolva helyettesít volna, oly alvi ellentétet állapítottak meg, melynek megoldása csak a legbátrabb tanulmányozás és komoly megvitatás alapján várható.

got, meggyőzte az 1848-ki törvényhozókat, hogy nem volna célszerű még továbbra is fenntartani oly kormányzatot, mely törvénykezései által az ország érdekeit folyvást megsérte, s a nemzet halomra vonta, s hozzáférhetlen volt, mert a nemzet pártizmus ellenében mindig a fejedelem magasabb nevére, szentesítés személyét illetően előtérbe hozták, sőt büneit is a királyi paláttal igyekezett takargatni.

34. Visszaemlékeztek a törvényhozők azon időre, midőn I. Ferenc királyunknak a nem felelős magyar kormányzók férfiai kiadott rendeleteknek eszékülők voltak, és e büntésként feleletre nem vonathattak, mert védte őket a király neve, s ambar a jó és igazságos fejedelem, az ország rendét által felvilágosítva, nem vesztette el a kijelentést, hogy fájnak a történetek atyai szívének, vétkes tanácsosai mégis hivatalban maradtak.

35. A testületi kormányzatnak ezen hibáit s a káros következményeket, melyek e hibákból származtak, az alkotmányos felelőség hiánya okozta; s e hiány a kormányzat testületi rendszerében fektődött. Voltak ugyan a kormányzóknak tiszteletre méltó jeles tagjai, kik lüben ragaszkodtak a törvényhez és alkotmányhoz, de még azok sem valának képesek elhárítani vagy orvosolni a hibákat, melyek a felelőség nélküli testületi rendszernek voltak következményei.

36. Az 1848-ki törvényhozás tehát, midőn a népet felemelte és joggyenlőség alapján szabaddá tette, biztosítani kívánta egyetemes mind a néppel megosztott alkotmányos szabadságot s a közjogilag újja született ország szernyi fontos érdekeit, s e biztosítás tekintetéből is felelős kormányról kellett gondoskodnia, nehogy a felelőség nélküli testületi kormány kezei között lassankint hanyatlásnak induljon, a mit a nemzet s fejedelem egyesült akaratára a hon javára megállapított.

37. Változott időnként hazánkban is, mint másutt, a kormányzat alakja. A testületi kormányzat nem a régiebb korból származott által mi reánk, hanem itt is, mint másutt, csak a közelebb lefolyt pár században fejtelt ki, de majd mindentűt csak addig állott fenn, míg az aristocraticus intézményeknél fogva a rendi alkotmány fennállott. A tapasztalás és a történelem ezen tanulsága bizonyítja, hogy a nép egyenjogúságára alapított alkotmányos szabadságnak és népképviseleti rendszernek mellőshetetlen követelménye a felelős miniszterium és parlamenti kormány. Testületi kormányzat, mely mellett a felelőség kivihetetlen, és a népképviseleti rendszer együtt meg nem állhatnak. Midőn tehát az 1848-ki törvényhozási a nép képviseletét megállapította: a testületi kormányzat alakját tovább fenn nem tarthatta.

38. Magyarországi alkotmányának egyik leggyöngye a megyei rendszer. Ősi intézmény ez, valamint alkotmányunk is ősi, midenik a nemzet életéből fejlődött ki, s épen azért egyik nagy, mint a másik, időnként a nemzet életének fejlődése szerint alakult. Szent-István idejében valamint az alkotmány, ugy a megyei rendszer is, bizonyosan sokban különbözött a mostanított. Fejlődő nemzeti életünk hozta létre azon átalakulást, mely 1848-ban a nép joggyenlőségéről fektette alkotmányunkat. Ez átalakulás után a megyei rendszer sem maradtott többé aristocraticus, s az önkormányzat azon jogát, mely a megyei rendszerben fektetik a kiváltságos osztály kizárólag többé nem gyakorolhatta, ki kellett azt terjesztetni a népre is. Tehát ugyanazon ok, mely a közigazgatás alakját megváltoztatta, tevékenyessékké azon változtatásokat is, melyeket a megyei rendszer alkatrezéire néve tett az 1848. XVI. és XVII. törvények.

39. De megvagyunk győződve, hogy a közigazgatás alakjának megváltoztatása, a megyei rendszerrel szembeállított ellenében nincs, sőt hitünk szerint, e kétféle egymással összehangolásban van. Azon lényeges változtatást, a mi az 1848-ki törvények folytán a megyéknek következő elválasztási és utasítási jogára néve közbújt, nem a törvényben felállított felelős miniszteri rendszer okozta, hanem az a democraticus alapszervelet népképviseleti rendszernek szükséges következménye.

40. Egyébiránt nem kívánunk jelenleg e tárgy felett bővebb elméleti fejtegetésekre bocsátkozni, csak a tapasztalata hivatkozunk. A felelős miniszterium s az 1848-ki törvények szerint alakított megyék öt hónapig állottak fenn együtt, s e öt hónap alatt a miniszterium és megyék között szerződés nem volt, a kormányzat e miatt fel nem akadt, olvi ellentét közbújt nem mutatkozott, s a közigazgatás gyorsabb, olcsóbb s a népre néve is kellemesebb volt, mint azon időnként egymást váltó provisoriumok alatt, melyekkel azóta kísérleteztünk.

41. Voltak azon idő alatt is bajok és súlyos nehézségek az országban, de azok nem a felelős miniszterium és megyei rendszer közbújt viszonyból származtak, hanem azon átkos belháborúból, melynek okairól és okosóiról most hallgatni kívánunk. Azon rendtelenségek pedig, melyek az 1861. megyei élet ellen felhozhatók, egyenesen azon félszeg előjárásnak voltak következményei, mely a megyei hatóságokat felelős miniszterium nélkül állította vissza, megszorította azok alkotmányos hatáskörét, s magában a megyében, a megyékben álló, attól s a magyar kormánytól egészen független, idegen hivatalnoki testületet hagyott meg.

42. Bizonyítja e példa, hogy a felelős miniszterium és a megyei rendszer ninosenek egymással ellentétben, s megállhatnak együtt, de csakis együtt állhatnak meg célszerűen. Ugyan ez áll a körületekre és városokra néve is, melyekre maga a l. m. k. leirat sem terjeszti ki fennnebbi észrevételét.

43. Azon ellenvetés, hogy a megyék rendezéséről szóló törvények hiányosak és ideiglenesek, csak arra szolgálhat ösztönül, hogy e törvények országgyűlésileg javíttassanak, de nem elegendő ok arra, hogy addig is, míg ki nem javítottak, meg ne tartassanak. Nincs emberi mód, melynél tökéletesebbet alkotni nem lehetne; nincs alkotmány, melynek hiányai ne legyenek. S ha e miatti alkotmányt és törvényt fel lehetne függesztetni: akkor lehetetlen volna minden alkotmányosság, s bizonytalan és ingatólag általában minden államgépzet. Ideiglenes, igenis, az említett két törvény: de az ideiglenességnek valódi értelme nem az, hogy a törvényt időközben is fel lehet függesztetni, mindaddig míg a törvényhozási újra nem készíti, hanem az, hogy a legközelebbi országgyűlésben teendő intézkedésig ezen törvényt kell megtartani.

44. Hivatkozva tehát mindazokra, melyek válaszfeliratunkban a felelős miniszterium kinevezését, a megyék, kerültek és városok alkotmányos hatóságának visszaillesztését illetőleg előadtunk, újabbban is kérjük Felségedet, hogy ezek iránti kérelmeinket kegyelmesen teljesíteni méltóztassék.

45. Válaszfeliratunknak az országgyűlés kiegészítését tárgyozó részére a legmagasabb királyi leirat azt mondja, hogy mitűn az erre vonatkozó kérdések Horvát- és Tótországok közjogi viszonylatának szerencsés megoldásával állanak kapcsolatban, azok e viszonylatokkal együtt lesznek tüzetezen tárgyalandók. De mitűn a mi kérelmünk nemcsak oly részre és tartományokra vonatkozott, melyek közvetlen Horvátországhoz, és azzal együtt a magyar koronához tartoznak, hanem olyanokra is, melyek közvetlen Magyarország területének részei képezik: kénytelenek vagyunk e részben ismételni a válaszfeliratban foglalt kérelmünket.

46. Fájdalommal látjuk a legmagasabb királyi leiratból, hogy azon kérelmünk, melyet politikai vádak folytán elidőt, vagy száműzött honfitársaink érdekében Felségedhez alázatosan feltérjesztettünk, ezáltal szintén sikertelen volt, s annak teljesítése a koronázás utáni időre halasztott. Vegye Felséged kegyelmesen tekintetbe, hogy a szenvedők minden órája kínos, és engedje reménylenünk, hogy a mit kérünk azazunk Felségedtől kieszaközölni gyenge volt, azt saját atyai szívünk sugallata mielőbb valóitni fogja.

47. Feladatunk, melynek szerencsés megoldásától függ a hazánk boldogsága, rendkívül fontos és nehéz. Nyugott kebel, olcsúddesét nem ismerő kitartás, s a zsebb jövőnek állandóságában vetett bizalom szükséges azon munkához, mely minden erőket és igyekezetünket igénybe veendi. De zavarja keblünk nyugalmát, zsiabasztja erőnket annak tudása, hogy alkotmányunk és törvényeink most is felvannak függözve, s midőn a nehéz munkához fogunk, minden egyébbe néve alkotmányon kívül állunk. Jogfolytonosságot kértünk és felfüggesztett törvényeink visszaillesztését; kimondottuk, hogy nem kívánunk politikai lehetlenséget: és kérelmünk minden részében megtagadott, nehéz feladatunk sikerét megoldásig. Ismét kérjük Felségedet, mentes meg bennünket és az egész országot azon súlyos aggodalomtól, hogy a jogfolytonosság teitleges elismerése nélkül mindaz, a miben komoly megfontolás után és talán áldozattal is megállapodnánk, oly alapra lenne építve, mely a jelen példa folytán egykor ingatólagá válhatik.

48. Bizalmunkat egyedül Felséged atyai szívébe vetjük. Egyedül Felséged fejedelmi bölcsességétől reméljük alkotmányos életünknek oly biztosítását, mely ismét visszaadja keblünknek azon hitet, hogy amit a király és nemzet egyesült akaratára megállapított, fenn fog az állani a távol jövőben is, jogilag és tetteleg, mindaddig, míg a király és nemzet egyesült akaratára ismét másképen nem intézkedik.